Echa z konwencji

LWÓW 29-30 LIPIEC 1995 R.

Witamy Was w imieniu Pańskim, pokój Wam!

Zbór ludu Pana we Lwowie zorganizował w dniach 29 i 30 lipca br. nabożeństwo, w którym uczestniczyło około 250 braci i sióstr ze wszystkich zborów na Ukrainie, a także goście z Polski. Konwencja odbyła się w tym samym miejscu, co w ubiegłym roku, znanym dobrze wielu czytelnikom „Na Straży”. Jesteśmy wdzięczni Panu za Jego łaskę i dobroć, za Jego pomoc i opiekę, za chwile społeczności, jakie daje swemu ludowi. Chociaż dnie lipcowe były upalne, w miejscu społeczności braterskiej czuliśmy wielką ochłodę, czerpiąc orzeźwiającą, czystą wodę Słowa Bożego.

Po serdecznym powitaniu, przewodniczący br. Eugeniusz Dowhań przekazał liczne pozdrowienia od tych z braterstwa, którzy z różnych przyczyn nie mogli być obecni. Byliśmy szczęśliwi z przyjazdu do nas braci z Polski, a w tym braci z obsługi duchowej. Takiego spotkania oczekujemy cały rok. Dla wielu z nas jest to jedyna okazja spotkania się z miłymi braćmi i siostrami.

W dwóch dniach naszej uczty duchowej usłyszeliśmy sześć wykładów z Pisma Świętego.

W pierwszym dniu usłużył br. Wiktor Chilczuk na temat: „Korzeniem wszystkiego złego jest miłość pieniędzy”; br. Józef Garbacz na temat naszego serca i br. Roman Rorata mówił na temat: „Głos przestrogi”. W drugim dniu ponownie usłużyli: br. J. Garbacz – „Moc z wysokości” i br. R. Rorata – „W co wierzymy?”, oraz br. G. Kowalczuk – „Ukryty skarb”. Dwie bliskie sobie nauki przewijały się w tematyce, tj. wtóra obecność Jezusa i nasze stanowisko w tym czasie oraz stan duchowy – jakby dwa spojrzenia, w jakim czasie żyjemy i jacy jesteśmy w oczach Pana, w co wierzymy i jak sprawujemy naszą ofiarę, jakie jest nasze szafarstwo i do czego chętniej przykładamy swoje serca. Były też pieśni młodzieży i wiersze, które recytowały dzieci, wspólne modlitwy, podziękowania przeplatane łzami radości i łzami pożegnania: „Zostańcie z Bogiem, aż się zejdziem znów”...

Czuliśmy, iż Duch Chrystusowy był wśród nas, za co z całego serca dziękujemy Ojcu Niebiańskiemu, Jego Synowi i braciom za słowa zachęty. Zaprawdę, *„jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje radosną wieść, który ogłasza pokój, który zwiastuje dobro, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg jest królem”* – Izaj. 52:7.

W imieniu organizatorów konwencji br. Andrzej Łajbida

BIAŁOGARD 4-6 SIERPIEŃ 1995 R.

Z łaski Ojca Niebiańskiego w dniach od 4 do 6 sierpnia 1995 roku, już po raz czternasty, zbór w Białogardzie mógł gościć około 700 uczestników wspaniałej uczty duchowej. Przez trzy dni Bracia i Siostry z różnych stron kraju i zza granicy mieli sposobność korzystać z obficie zastawionego stołu pokarmów duchowych i cielesnych.

Bratnią społeczność rozpoczęto o godz. 10. 00 pieśnią oraz wspólną modlitwą Pańską.

Przewodniczącym pierwszego dnia był br. Jan Knop. Wykładami ze Słowa Bożego usłużyło pięciu Braci.

Brat Daniel Krawczyk w wykładzie pt. „Zaproszenie”, opartym na słowach naszego Pana według Ew. Mateusza 11:28-30 zwrócił uwagę, że właśnie w celu słuchania dalszych rozkazów Pańskich zgromadzili się ci, którzy usłyszeli i docenili to zaproszenie.

Wykładem opartym na wersetach Psalmu 23 usłużył br. Józef Kłusak. O aktualności tych słów w odniesieniu również do tej konwencji mieliśmy możliwość przekonać się w ciągu wszystkich trzech dni.

Brat Janusz Woźniak z Francji, swój wykład, pt: „Oto wszystko stało się nowe” oparł na słowach ap. Św. Pawła z 2 Listu do Kor. 5:17. Słowa te powinni mieć zawsze w pamięci ci, którzy uważani są za Nowe Stworzenia w Jezusie Chrystusie.

Po przerwie obiadowej kolejnym wykładem pt. „Sychem” usłużył br. Paweł Dąbek. Na przykładzie Izraelskiego miasta o takiej właśnie nazwie (co oznacza: pomiędzy), jego geograficznego położenia oraz historii z nim związanej, brat starał się wykazać analogie w stosunku do chrześcijańskiego życia i trudów ponoszonych w wędrówce za Panem.

Ostatnim wykładem piątkowego popołudnia usłużył br. Zdzisław Kołacz. W temacie „Kim ty jesteś?” opartym na słowach naszego Pana zanotowanych przez Ewangelistę Św. Jana 1:19, mówca zwrócił uwagę na to, abyśmy zawsze pamiętali kim jesteśmy w naszym codziennym życiu we wszelkich poczynaniach, zarówno duchowych jak i doczesnych.

Drugi dzień konwencji rozpoczęto o godz. 9. 00. Przewodnictwo w tym dniu powierzono bratu Adamowi Kubicowi.

W pierwszym wykładzie ,,Nie obmawiajcie Bracia”, opra-

cowanym na podstawie słów ap. św. Jakuba 4:11, br. Aleksander Lipka zwrócił uwagę na ważność stosowania się do tego napomnienia w naszym chrześcijańskim życiu.

Brat Franciszek Olejarz z kolei w temacie: „Nasza walka przed wejściem do ziemi obiecanej”, opartym na słowach przestrogi skierowanych do cielesnego Izraela z 5 Księgi Mojż. 7:1-3, starał się zwrócić uwagę na ważność tego ostrzeżenia również dla pozafiguralnego Izraela, w jego wędrówce do niebiańskiej ojczyzny.

Tematem „Pociecha dla Jeruzalemu”, na podstawie proroctwa Izajasza 40:1-2, usłużył brat Henryk Plew-niok. Na podstawie wydarzeń, których jesteśmy świadkami, brat starał się wykazać, że nadszedł dla wybranego przez Boga narodu czas pociechy, gdyż: „dopełnił się czas postanowiony jego” i „wziął z ręki Pańskiej dwójnasób za wszystkie grzechy swoje”.

Po przerwie obiadowej wykładem do Chrztu usłużył br. Henryk Kamiński, który za podstawę swoich rozważań przyjął słowa ap. św. Pawła z Listu do Efez. 4:4-6. Siedmioro braci i sióstr okazało przed wszystkimi uczestnikami konwencji postanowienie swoich serc, że odtąd służyć będą Panu i Jego sprawie. Symbolem chrztu usłużył br. Grzegorz Kwaśnik.

Myślą przewodnią ostatniej części sobotniego dnia bratniej społeczności były słowa ap. św. Pawła z Listu do Hebrajczyków 10:32 „Wspominajcie dni pierwsze”. W trzygodzinnym zebraniu, któremu przewodniczył br. Józef Sygnowski, wybrani bracia i siostry dzielili się wspomnieniami i doświaczeniami, jakie napotkali na „Swojej drodze do Prawdy”. Był to również czas przekazywania życzeń, pozdrowień oraz uczuć bratniej miłości od tych, którzy często z przyczyn od siebie niezależnych nie mogli bezpośrednio korzystać z błogosławieństw braterskiej społeczności.

W trzecim dniu konwencji, który rozpoczęto również o godz. 9. 00, przewodniczył br. Zdzisław Kołacz.

Pierwszym w tym dniu wykładem pt. „Dobry Samarytanin” usłużył gość z Francji br. Kazimierz Tomiak. Z wydarzenia tego, opisanego przez Ew. św. Łukasza 10:30-35, oprócz wielu pięknych symboli, na które brat starał się zwrócić uwagę powinniśmy wyciągnąć lekcję miłości.

Brat Mieczysław Jakubowski w temacie „Bądźmy gotowi” z proroctwa Amosa 4:12, zwrócił uwagę na aktualności tej przestrogi w naszej pielgrzymce.

„Praca dla Pana” to temat wykładu br. Romana Roraty, opartego na słowach ap. św. Pawła z Listu do Koryntian 15:58. Najmując się do pracy w winnicy Pańskiej powinniśmy na ten cel skierować swoje wysiłki a nie na oglądanie się za siebie i na innych, krytykowanie, szemranie bądź narzekanie.

Wykładem pt. „Ufaj i wierz”, kończącym nie tylko ten dzień, ale i całą wspólną trzydniową ucztę duchową, usłużył br. Paweł Suchanek.

Jak wszystkiemu się koniec przybliża, tak i czas naszego pobytu w Białogardzie przy wspaniałej słonecznej pogodzie dobiegł do końca. Radosny nastrój jaki nam towarzyszył pozostanie miłym wspomnieniem, którym dzielimy się z wszystkimi domownikami wiary.

Konwencję zakończono wspólną modlitwą Pańską z nadzieją, że jeżeli będzie Jego wolą, być może za rok znów się spotkamy.

Z upoważnienia uczestników br. Henryk Plewniok

R-
„Straż”